

siger jeg: Gud fri os for det danske Styre, der eksisterer til den Tid.

Undervisningsministeren (Appel): Det ærede Medlem Hr. Schmidt gjorde i Slutningen af sin Tale et lille Ophold og meddelte saa, at han havde Trang til at lette sit Hjerte. Og saa udtalte han, saa vidt jeg forstod ham, omtrent dette, at han anerkendte, at den Lovgivning, man fra dansk Side havde bragt til Veje med Hensyn til Styrelsen af de blandede Distrikter, i kulturel Henseende var friere end de tilsvarende i noget andet Land. Men det ærede Medlem føjede saa til, at eet var jo, hvad Loven sagde, et andet var, hvad man egentlig vilde. Og saa nævnte det ærede Medlem f. Eks. Skoleomraadet. Jeg har en Gang tidligere i dette Ting spurgt det ærede Medlem, hvad han mente med en saadan Hentydning, og jeg tillader mig nu at spørge det ærede Medlem: Hvad er Meningen? Foreligger der saadanne Handlinger fra Skolestyrelsens Side derovre, at det ærede Medlem har Grund til at tvivle om, at man fra dansk Side handler i Lovens Aand? Har det ærede Medlem noget Eksempel i saa Henseende, saa beder jeg det ærede Medlem komme frem med det nu.

Refsauge: Vi har i Dag den meget sjældne Fornøjelse at se det ærede Medlem Hr. Schmidt her i Tinget. Vi har endvidere haft den Fornøjelse ogsaa at høre ham tale, og det var en meget forsonende Tale, det ærede Medlem holdt. Det ærede Medlem udtalte nogenlunde det samme, som han sagde i Efteraaret ved Finanslovbehandlingen, at han vilde være med til at arbejde paa en forsonlig Udvikling af de nationale Forhold i Sønderjylland. Der havde været rig Lejlighed for det ærede Medlem til at arbejde med paa den sønderjydske Lovgivning i denne Vinter, og jeg tror ikke, der er nogen Grund til at nære nogen som helst Tvivl om, at vi sønderjydske Medlemmer af den danske Rigsdag vilde have taget det ærede Medlem med paa Raad. Det har vi gjort, naar det ærede Medlem var her. Jeg tror, det ærede Medlem havde benyttet sin Tid bedre ved at arbejde med paa dette Lovgivningsarbejde her i Tinget end ved at rejse Syd for Grænsen og lave Agitation. Jeg tror det, hvis det da er Meningen, at det ærede Medlem vil være med til at skabe gode og rolige Forhold mellem de to Nationaliteter i Sønderjylland. Men jeg maa sige, at jeg desværre

ikke bestyrkes i den Tro, naar jeg læser Referater af, hvad det ærede Medlem udtaler ved Møderne. Efter et Referat, som er oversat fra „Kieler Zeitung“ i „Dannevirke“, har det ærede Medlem udtalt — det er ikke ordret, jeg har det ikke ganske ordret —: En stor Utilfredshed blandt de afstaaede mod den danske Administration kan kun være tjenlig for vore Formaal. Jeg kunde tænke mig, at det er disse Formaal, der forfølges ved at komme med den Slags Ting, som er fremhævet her. Hvis det var saadan, at der i de Udvisninger, der er foregaaet i Sønderjylland, var den mindste enten nationalpolitiske eller partipolitiske Tendens, vilde ingen rejse sig stærkere derimod end den danske Befolkning i Sønderjylland. Vi har haft nok af den Slags Ting og skal ikke have mere deraf. Vi ønsker fuld national Retfærdighed. Ud fra de Principper er vi villige til at behandle alle Forhold. Men det maa ske her. Her er det rette Forum til at fremføre den Slags Klager. Her vil de blive hørt og drøftet efter alle Retfærdighedens Principper. Jeg maa altsaa bede det ærede Medlem Hr. Schmidt om at fremføre sine Klager her, og vi sønderjydske Medlemmer skal være villige til at træde i Skranken, naar der er noget berettiget i Klagerne.

Mads Gram: Jeg maa meget beklage, at det ærede Medlem Hr. Schmidt ikke har set sig i Stand til at dementere de Meddelelser, der har været fremme i Bladene om Betingelserne for at faa Græskreaturer paa Græsgangene Syd for Grænsen. Det ærede Medlem sagde, at det var muligt, at en økonomisk Sammenlutning, som ogsaa havde andre Formaal, varetog sine Interesser i den Henseende. Man kan maaske have Lov til at omskrive det til, at en politisk Forening, der ogsaa forfølger økonomiske Formaal, har Eneret paa at bestemme, hvem der maa sende Græskreaturer derved, og hvem der ikke maa. Jeg beklager meget dette Forhold, men naar det nu er til Stede, saa vil jeg tillade mig at spørge det ærede Medlem Hr. Schmidt, om det ærede Medlem vil træde i Skranken for at faa dette Forhold forandret, det kan kun være til Skade for det fredelige Forhold mellem de to Nationaliteter.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Schmidt har Ordet for en kort Bemærkning.